

Nehemjáš

¹ Slova Nehemiáše syna Chachaliášova. I stalo se měsíce Kislev léta dvadcatého, když jsem byl na hradě Susan,

² Že přišel Chanani, jeden z bratří mých, s některými muži z Judstva. Kterýchžto vzeptal jsem se na Židy, na ostatky pozůstalé z zajetí a na Jeruzalém.

³ I řekli mi: Ostatkové ti, kteříž pozůstali z zajetí tam v té krajině, jsou u velikém nátisku a v pohanění, nadto i zeď Jeruzalémská rozbořena jest, a brány jeho ohněm zkaženy.

⁴ Kterážto slova když jsem uslyšel, sedna plakal jsem a kvílil za několik dní, a postil jsem se, i modlil před Bohem nebeským.

⁵ A řekl jsem: Prosím, Hospodine Bože nebeský, silný, veliký a hrozný, ostríhající smlouvy a milosrdenství těm, jenž tě milují, a ostríhají přikázání tvých,

⁶ Budiž, prosím, ucho tvé nakloněné, a oči tvé otevřené, abys slyšel modlitbu služebníka svého, kterouž já se modlím před tebou nyní dnem i nocí za syny Izraelské, služebníky tvé, a vyznávám hříchy synů Izraelských, jimiž jsme hřešili proti tobě. Já také i dům otce mého hřešili jsme.

⁷ Zpronevěřili jsme se tobě, a neostríhali jsme přikázání a ustanovení a soudů, kteréž jsi vydal skrze Mojžíše služebníka svého.

⁸ Budiž pamětliv, prosím, na slovo, kteréž jsi přikázal Mojžíšovi služebníku svému, řka: Vy přestoupíte, já pak rozptýlím vás mezi národy.

⁹ Ale když se obrátíte ke mně, a budete ostříhati přikázání mých, a plniti je, by pak někteří z vás až na kraj světa zahnáni byli, i odtud shromáždím je, a přivedu je zase na místo, kteréž jsem vyvolil, aby tam přebývalo jméno mé.

¹⁰ Však tito jsou služebníci tvoji a lid tvůj, kteréž jsi vykoupil mocí svou prevelikou, a rukou svou přesílnou.

¹¹ Prosím, ó Hospodine, nechť jest nakloněné ucho tvé k modlitbě služebníka tvého, a k modlitbě služebníků tvých, kteříž žádají báti se jména tvého, a dej šťastný prospěch, prosím, služebníku svému dnes, nakloně k němu lítostí člověka toho. Já pak byl jsem šeňkéřem královským.

2

¹ Tedy stalo se měsíce Nisan léta dvadcatého Artaxerxa krále, když víno stálo před ním, že vzav víno, podal jsem ho králi. Nebýval jsem pak smuten před ním.

² Pročež mi řekl král: Proč obličej tvůj smutný jest, poněvadž nestůněš? Jiného není, než sevření srdce. Pročež ulekl jsem se velmi velice.

³ A řekl jsem králi: Král na věky buď živ. Kterak nemá býti smutný obličej můj, když město to, kdež jsou hrobové otců mých, zpuštěno jest, a brány jeho ohněm zkaženy?

4 Opět mi řekl král: Èeho žádáš? Mezi tím modlil jsem se Bohu nebeskému.

5 Potom řekl jsem králi: Zdá-liť se za dobré králi, a jestliže má lásku služebník tvůj u tebe, žádám, abys mne poslal do Judstva, do města, kdež jsou hrobové otců mých, abych je zase vystavěl.

6 Ještě mi řekl král (královna pak seděla podlé něho): Dlouho-li budeš na té cestě, a kdy se zas navrátíš? I líbilo se to králi, a propustil mne, hned jakž jsem mu oznámil jistý čas.

7 Zatím řekl jsem králi: Vidí-li se za dobré králi, nechť mi dadí listy k vývodám za řekou, aby mne provedli, až bych přišel do Judstva,

8 Tolikéž psání k Azafovi, vládáři lesu královského, aby mi dal dříví na trámy, k branám paláce, při domě Božím, a ke zdem městským, a k domu, do něhož bych vjíti mohl. I dal mi král vedlé štědré ruky Boha mého ke mně.

9 Tedy přišed k vývodám za řekou, dal jsem jim psání královské. Poslal pak byl se mnou král hejtmany vojska a jezdce.

10 To když uslyšel Sanballat Choronský, a Tobiáš služebník Ammonitský, velmi je to mrzelo, že přišel člověk, kterýž by obmýšlel dobré synů Izraelských.

11 A tak přišed do Jeruzaléma, pobyl jsem tam za tři dni.

12 V noci pak vstal jsem, a kolikosi mužů se mnou, a neoznámil jsem žádnému, co mi dal Bůh můj v srdce, abych činil v Jeruzalémě, aniž jsem

měl hovada jakého s sebou, kromě hovádka, na němž jsem jel.

¹³ I vyjel jsem branou při údolí v noci k studnici drakové a k bráně hnojné, a ohledoval jsem zdi Jeruzalémských, kteréž byly pobořené, a bran jeho zkažených ohněm.

¹⁴ Odtud jsem jel k bráně studničné, a k rybníku královskému, kdež nebylo brodu hovádku, na němž jsem jel, aby přejítí mohli.

¹⁵ Pročež bral jsem se zhůru podlé potoka v noci, a ohledoval jsem zdi. Odkudž vraceje se, vjel jsem branou při údolí, a tak jsem se navrátil.

¹⁶ Ale knížata nic nevěděli, kam jsem jezdil, a co jsem činil; nebo jsem Židům, ani kněžím, ani přednějším, ani knížatům, ani jiným úředníkům až do té chvíle neoznámil.

¹⁷ Protož řekl jsem jim: Vy vidíte, v jakém jsme zlém, a Jeruzalém zpuštěný, a brány jeho ohněm zkaženy. Podtež, a stavějme zeď Jeruzalémskou, abychom nebyli více v pohanění.

¹⁸ A když jsem jim oznámil, že pomoc Boha mého jest se mnou, ano i slova králova, kteráž ke mně mluvil, teprv řekli: Přičinmež se a stavějme. I posilnili rukou svých k dobrému.

¹⁹ Což když uslyšel Sanballat Choronský, a Tobíáš služebník Ammonitský, a Gesem Arabský, posmívali se, a utrhalí nám, pravíce: Což to děláte? Co se králi protivíte?

²⁰ Jimž odpovídaje, řekl jsem: Bůh nebeský, tent nám dá prospěch, a my služebníci jeho přičiníme se, stavěti budeme, vy pak nemáte žádného dílu, ani práva, ani památky v

Jeruzalémě.

3

¹ Tedy povstal Eliasib, kněz nejvyšší, a příbuzní jeho kněží, a stavěli bránu bravnou, (tiť jsou ji vystavěli, a zavěsili vrata její, až k věži Mea vystavěli ji), až k věži Chananeel.

² A podlé něho stavěli muži Jerecha, též podlé něho stavěl Zakur syn Imrův.

³ Bránu pak rybnou stavěli synové Senaa. Ti položili trámy její, a vstavili vrata její s zámky i závory jejími.

⁴ Podlé těch také opravoval Meremot syn Uriáše, syna Kózova, a podlé nich opravoval Mesullam syn Berechiáše, syna Mesezabelova, a podlé těch opravoval Sádoch syn Baanův.

⁵ A podlé nich opravovali Tekoitští. Ale ti, kteříž byli znamenitější z nich, nepodklonili šíje své k dílu pána svého.

⁶ Bránu pak starou opravovali Joiada syn Paseachův, a Mesullam syn Besodiášův. Ti položili trámy její a vstavili vrata její s zámky a závory jejími.

⁷ Podlé nich opravoval Melatiáš Gabaonitský, a Jádón Meronotský, muži z Gabaon a z Masfa, až k stolici knížecí z této strany řeky.

⁸ Podlé nich pak opravoval Uziel syn Charhaiášův s zlatníky, a podlé něho opravoval Chananiáš, syn apatekářův. A nechali Jeruzaléma až do zdi široké.

9 Dále podlé nich opravoval Refaiáš syn Churův, hejtman nad polovicí kraje Jeruzalémského.

10 A podlé nich opravoval Jedaiáš Charumafův proti domu svému. Podlé něhož opravoval Chattus syn Chasabneiášův.

11 Druhý pak díl opravoval Malkiáš syn Charimův, a Chasub syn Pachat Moábův, a věži Tannurim.

12 Podlé něhož opravoval Sallum syn Lochesův, hejtman nad polovicí kraje Jeruzalémského, se dcerami svými.

13 Bránu při údolí opravil Chanun s obyvateli Zanoe. Oni ji stavěli, a vstavili vrata její s zámky i závorami jejími, a zdi na tisíc loket až do brány hnojné.

14 Bránu pak hnojnou opravil Malkiáš syn Rechabův, hejtman kraje Betkarem. On ji ustavěl, a vstavil vrata s zámky i závorami jejími.

15 Bránu pak studnice opravoval Sallun syn Kolchozův, hejtman kraje Masfa. On ji vystavěl a přikryl ji, a vstavil vrata její s zámky i závorami jejími, a zed rybníka Selach, od zahrady královské až k stupňům sstoupajícím z města Davidova.

16 Za ním opravoval Nehemiáš syn Azbukův, hejtman nad polovicí kraje Betsur, až naproti hrobům Davidovým, a až k rybníku udělanému, až k domu silných.

17 Za ním opravovali Levítové, Rechum syn Báni, podlé něhož opravoval Chasabiáš, hejtman nad polovicí kraje Ceily s krajem svým.

18 Za ním opravovali bratří jejich, Bavai syn Chenadadův, hejtman nad polovicí kraje Ceily.

19 Podlé něho pak opravoval Ezer syn Jesua, hejtman Masfa, díl druhý naproti, kudyž se chodí k skladu zbroje Mikzoa.

20 Za ním rozhorliv se, opravoval Báruch syn Zabbai, díl druhý od Mikzoa až ke dveřům domu Eliasiba, kněze nejvyššího.

21 Za ním opravoval Meremot syn Uriáše, syna Kózi, díl druhý ode dveří domu Eliasibova až do konce domu jeho.

22 Za ním opravovali kněží, kteříž bydlili v rovině.

23 Za ním opravoval Beniamin a Chasub proti domům svým. Za ním opravoval Azariáš syn Maaseiáše, syna Ananiášova vedlé domu svého.

24 Za ním opravoval Binnui syn Chenadadův díl druhý, od domu Azariášova až do Mikzoa a až k úhlu.

25 Pálal syn Uzai proti Mikzoa a věži vysoké, kteráž vyhlédala z domu králova, jenž byla v placu u žaláře. Za ním Pedaiáš syn Farosův.

26 Netinejští pak, jenž bydlili v Ofel, až naproti bráně vodné k východu, a věži vysoké.

27 Za ním opravovali Tekoitští díl druhý, naproti věži veliké a vysoké, až ke zdi při Ofel.

28 Od brány koňské opravovali kněží, jeden každý naproti domu svému.

29 Za tím opravoval Sádoch syn Immerův naproti domu svému. Za ním pak opravoval Se-maiáš syn Sechaniášův, strážný brány východní.

30 Za ním opravoval Chananiáš syn Se-

lemiášův, a Chanun syn Zalafův šestý, díl druhý. Za ním opravoval Mesullam syn Berechiášův proti pokoji svému.

³¹ Za ním opravoval Malkiáš syn zlatníkův až k domu Netinejských a kupců, naproti bráně Mifkad, až do paláce úhlového.

³² A mezi palácem úhlovým až do brány bravné opravovali zlatníci a kupci.

4

¹ I stalo se, když uslyšel Sanballat, že stavíme zed, rozpálil se hněvem, a rozzlobiv se velmi, posmíval se Židům.

² Nebo mluvil před bratřími svými a před vojskem Samařským, řka: Co ti bídí Židé berou před sebe? Tak-liž mají býti zanecháni? Což budou obětovati? Za jeden-liž den to dodělají mají? Také-liž i kamení z hromad rumu křísiti budou, kteréž spáleno jest?

³ Tobiáš pak Ammonitský podlé něho řekl: Nechať stavějí, však liška příběhna, prorazí zed jejich kamennou.

⁴ Slyš, ó Bože náš, že jsme v pohrdání, a obrať pohanění jejich na hlavu jejich, a dej je v loupež v zemi, do níž by zajati byli.

⁵ A nepřikrývej nepravosti jejich, a hřích jejich od tváři tvé ať není shlazen, proto že jsou tě popouzeli v stavitelích.

⁶ A tak stavěli jsme tu zed, a spojili všecku až do polu, a měl lid srdce k tomu dílu.

⁷ Což když uslyšel Sanballat, a Tobiáš a Arabští, Ammonitští i Azotští, že by na dyl přibývalo zdi

Jeruzalémské, a že se již byly počaly mezery zavíratí, rozpálili se hněvem velice.

⁸ Protož spuntovali se všickni společně, aby táhli k boji proti Jeruzalému a aby jemu překážku učinili.

⁹ (My pak modlili jsem se Bohu svému, a postavili jsme stráž proti nim ve dne i v noci, bojíce se jich.

¹⁰ Nebo řekli Judští: Zemdlelať jest síla nosičů, a rumu ještě mnoho jest, neodolalíť bychom jim, stavějíce zed.)

¹¹ Anobrž i řekli nepřátelé naši: Nezvědíť, ani spatří, až vpadneme mezi ně, a pomordujeme je, aneb zastavíme to dílo.

¹² Když pak přišli Židé, kteříž s nimi bydlili, a pravili nám na desetkrát: Mějte pozor na všechna místa, kudyž se chodí k nám:

¹³ Tedy postavil jsem na dolních místech za zdí, i na místech příkrých, a osadil jsem lidem po čeledech s meči, s kopími a lučišti jejich.

¹⁴ A když jsem to spatřil, vstana, řekl jsem k přednějším a knížatům i k jinému lidu: Nebojte se jich, ale na Pána velikého a hrozného pamatujte, a bojujte za bratří své, za syny své a dcery své, za manželky své a domy své.

¹⁵ I stalo se, když uslyšeli nepřátelé naši, že jest nám to oznámeno, tožť Bůh rozptýlil radu jejich, a my navrátili jsme se všickni ke zdem, každý k dílu svému.

¹⁶ Ale však od toho dne polovice služebníků mých dělali, a polovice jich držela kopí, pavézy a lučiště, a pancíře, a knížata stála za vsí čeledí

Judskou.

¹⁷ Ti také, kteříž dělali na zdi, i nosiči břemen, i nakladači, každý jednou rukou dělal, a v druhé držel braň.

¹⁸ Z těch pak, kteříž stavěli, měl jeden každý meč svůj připásaný na bedrách svých, a tak stavěli, a trubač stál podlé mne.

¹⁹ Nebo jsem řekl k přednějším a knížatům i k jinému lidu: Dílo veliké a široké jest, a my porůznu jsme na zdi, podál jeden od druhého.

²⁰ Na kterém byste koli místě uslyšeli hlas trouby, tu se shromažďte k nám. Bůh náš bude bojovati za nás.

²¹ A tak my dělali jsme dílo, a polovice jich držela kopí od svítání až do soumraku.

²² Tehdáž také řekl jsem lidu: Každý s služebníkem svým nocuj u prostřed Jeruzaléma, ať je máme k stráži v noci, a ve dne k dílu.

²³ Pročež i já, i bratří moji, i služebníci moji, i strážní, kteříž chodí za mnou, nebudeme svláčeti oděvu svého. Žádný ho nesloží, leč u vody.

5

¹ Byl pak pokřik veliký lidu i žen jejich na bratří jich Židy.

² Nebo někteří pravili: Synů a dcer máme tak mnoho, že za ně obilé jednáme, abychom jísti a živi býti mohli.

³ Jiní opět pravili: Pole svá i vinice své, a domy své zzastavovati musíme, abychom obilé jednati mohli v hladu tomto.

⁴ Jiní ještě pravili: Musíme vypůjčiti peněz, abychom dali plat králi, na svá pole i vinice své,

⁵ Ješto aj, jakož tělo bratří našich, tak těla naše, jakož synové jejich, tak i synové naši. A však my musíme podrobovati syny své a dcery své v službu, a některé již ze dcer našich podrobeny jsou, a nemůžeme s nic býti, poněvadž pole naše a vinice naše drží jiní.

⁶ Protož rozhněval jsem se velmi, když jsem slyšel křik jejich a slova taková.

⁷ I uložil jsem v srdci mém, abych domlouval přednějším a knížatům, řka jim: Vy jste ti, jenž obtěžujete jeden každý bratra svého. I svolal jsem proti nim shromáždění veliké.

⁸ A řekl jsem jim: My vyplacujeme bratří své Židy, kteříž prodáni byli pohanům, podle možnosti naší. Což vy zase prodávati máte bratří vaše, anobřž což je sobě prodávati budete? Kterížto umlkli a nenalezli odpovědi.

⁹ Řekl jsem dále: Není to dobře, což děláte. Zdali v bázni Boha našeho nemáte choditi raději než v pohanění pohanů, nepřátel našich?

¹⁰ I já také s bratřími svými a s služebníky svými mohl bych bráti od nich peníze aneb obilé, a však odpuštme jim medle ten dluh.

¹¹ Navraťte jim, prosím, ještě dnes pole jejich, vinice jejich, zahrady olivové jejich i domy jejich, i ten stý díl peněz, obilé, vína i oleje, kterýž od nich bērete.

¹² Odpověděli: Navrátíme, aniž čeho od nich vyhledávati budeme; tak učiníme, jakž ty pravíš. Tedy svolav kněží, zavázal jsem je přísahou, aby

tak učinili.

13 Vytrásl jsem také podolek svůj, a řekl jsem: Tak vytřes Bůh každého muže, kdož by nenaplnil slova tohoto, z domu jeho, z úsilí jeho, a tak buď vytřesený a prázdný. I řeklo všecko shromáždění: Amen, a chválili Hospodina. I učinil lid tak.

14 Anobř také ode dne, v němž jsem postaven, abych byl vývodou jejich v zemi Judské, od léta dvadcatého až do léta třicátého druhého Artaxerxa krále, za dvanácte let, ani já ani bratří moji pokrmu knížecího jsme nejedli,

15 Ješto vývodové prvnější, kteříž byli přede mnou, obtěžovali lid, berouce od nich chléb a víno mimo čtyřiceti lotů stříbra. Nadto i služebníci jejich ssužovali lid, čehož jsem já nečinil, boje se Boha.

16 Alebř také i při opravování zdi pracoval jsem, aniž jsme skupovali rolí, ano i všickni služebníci moji byli tu shromážděni k dílu.

17 Přesto Židé a knížat půl druhého sta osob, a kteříž přicházeli k nám z národů okolních, jídali u stolu mého.

18 Pročež strojívalo se toho na každý den jeden vůl, šest ovec výborných, též i ptáci byli mi strojeni, a v jednom z desíti dnů všelijakého vína dávalo se dosti. Však s tím se vším pokrmu knížecího nežádal jsem, nebo těžká poroba vzložena byla na lid ten.

19 Budiž pamětliv na mne, Bože můj, k dobrému, což jsem pak koli činil při lidu tomto.

6

¹ I stalo se, když uslyšel Sanballat a Tobiáš, a Gesem Arabský i jiní nepřátelé naši, že bych vystavěl zed, a že nezůstalo v ní mezery, ačkoli jsem ještě až do toho času nevstavil vrat do bran,

² Že poslal Sanballat a Gesem ke mně, řka: Přejď, a rozmluvíme spolu ve vsi na rovinách Ono. Ale oni mé zlé obmysleli.

³ Takž jsem poslal k nim posly, řka: Dílo veliké dělám, protož nemohu odjít. Což se má meškati dílo, když bych je opustě, k vám sjíti měl?

⁴ I posílali ke mně na týž způsob čtyřikrát, a odpověděl jsem jim týmiž slovy.

⁵ Potom poslal ke mně Sanballat na tentýž způsob po páté služebníka svého s listem otevřeným.

⁶ V kterémž bylo psáno: Slyší se mezi národy, jakž Gasmu praví, že ty a Židé myslíte se zprotiviti, a že ty proto stavíš zed, abys králem jejich byl, jakž se to dokoná.

⁷ Také žes i proroky postavil, aby hlásali o tobě v Jeruzalémě, řkouce: Král v Judstvu. Nyní tedy uslyší král ty věci. Protož přejď, a poradíme se spolu.

⁸ Tedy poslal jsem k němu, řka: Nenít toho nic, což ty pravíš, ale sám sobě to vymýšlíš.

⁹ Nebo všickni ti nás ustrašiti se snažovali, myslíce: Oslábnou ruce jejich při díle, a nedokoná se to. Ale však ty, ó Bože, posilň rukou mých.

¹⁰ A když jsem všel do domu Semaiáše syna Delaiášova, syna Mehetabelova, kterýž se byl

zavřel, řekl mi: Sejděme se do domu Božího, do vnitřku chrámu, a zavřeme dvěře chrámové; nebo přijdou, chtějí tě zamordovati. A to v noci přijdou, aby tě zamordovali.

¹¹ Jemuž jsem řekl: Takový-liž by muž, jako jsem já, utíkatí měl? Aneb kdo jest tak, jako jsem já, ješto by vejda do chrámu, živ byl? Nevejduť.

¹² I poznal jsem, a aj, Bůh neposlal ho, ale proroctví to mluvil proti mně, že ho Tobiáš a Sanballat byli ze mzdy najali.

¹³ Proto pak ze mzdy byl najat, abych já ustrašen jsa, učinil to a zhřešil, aby mi to bylo u nich k zlé pověsti, čímž by mi utrhalí.

¹⁴ Budiž pamětliv, můj Bože, na Tobiáše a Sanballata, podlé těch skutků jejich, i na Noadii prorokyni, a na jiné proroky, kteříž strašili mne.

¹⁵ A tak dodělána jest zed ta pětmečítmého dne měsíce Elul v padesáti a dvou dnech.

¹⁶ To když uslyšeli všickni nepřátelé naši, a viděli všickni národové, kteříž byli vůkol nás, ulekli se velmi; nebo poznali, že od Boha našeho působeno bylo dílo to.

¹⁷ Také v těch dnech i listy často posílali přednější Judští k Tobiášovi, tolikéž od Tobiáše docházely k nim.

¹⁸ Nebo mnozí v Judstvu měli s ním přísahu, proto že byl zetěm Sechaniáše syna Arachova, a Jochanan syn jeho pojal byl dceru Mesullama syna Berechiášova.

¹⁹ K tomu i dobré činy jeho vypravovali přede mnou, a řeči mé vynášeli k němu. Listy pak posílal Tobiáš, aby mne ustrašil.

7

¹ A když byla dostavena zed, a zavěsil jsem vrata, a ustanoveni byli vrátní i zpěváci i Levítové,

² Poručil jsem Chananovi bratru svému, a Chananiášovi hejtmanu hradu Jeruzalémského, (proto že on byl muž věrný a bohabojný nad mnohé),

³ A řekl jsem jim: Necht nebývají otvírány brány Jeruzalémské, až obejde slunce, a když ti, jenž tu stávají, zavrou brány, vy ohledejte. A tak postavil jsem stráž z obyvatelů Jeruzalémských, každého v stráži jeho, a každého naproti domu jeho.

⁴ Město pak to bylo široké a veliké, ale lidu málo v ohradě jeho, a domové nebyli vystaveni.

⁵ Protož dal mi to Bůh můj v srdce mé, že jsem shromáždil přednější, a knížata i lid, aby byli vyčteni podle pořádku rodů. I našel jsem knihu o rodu těch, kteříž se byli prvé přestěhovali, a našel jsem v ní napsáno:

⁶ Tito jsou lidé té krajiny, kteříž šli z zajetí a přestěhování toho, jakž je byl přestěhoval Nabuchodonozor král Babylonský, a navrátili se do Jeruzaléma a do Judstva, jeden každý do města svého.

⁷ Kteríž přišli s Zorobábelem, s Jesua, s Nehemiášem, Azariášem, Raamiášem, Nachamanem, Mardocheem, Bilsanem, Misperetem, Bigvajem, Nechumem, Baanou, počet mužů z lidu Izraelského:

⁸ Synů Farosových dva tisíce, sto sedmdesát dva;

- 9 Synů Sefatiášových tři sta sedmdesát dva;
- 10 Synů Arachových šest set padesát dva;
- 11 Synů Pachat Moábových, synů Jesua a Joábových, dva tisíce, osm set a osmnáct;
- 12 Synů Elamových tisíc, dvě stě padesát čtyři;
- 13 Synů Zattuových osm set čtyřiceti pět;
- 14 Synů Zakkai sedm set a šedesát;
- 15 Synů Binnui šest set čtyřiceti osm;
- 16 Synů Bebai šest set dvaceti osm;
- 17 Synů Azgadových dva tisíce, tři sta dvamecítma;
- 18 Synů Adonikamových šest set šedesáte sedm;
- 19 Synů Bigvai dva tisíce, šedesáte sedm;
- 20 Synů Adinových šest set padesát pět;
- 21 Synů Aterových z Ezechiáše devadesát osm;
- 22 Synů Chasumových tři sta dvaceti osm;
- 23 Synů Bezai tři sta dvaceti čtyři;
- 24 Synů Charifových sto a dvanáct;
- 25 Synů Gabaonitských devadesát pět;
- 26 Mužů Betlémských a Netofatských sto osmdesát osm;
- 27 Mužů Anatotských sto dvaceti osm;
- 28 Mužů Betazmavetských čtyřiceti dva;
- 29 Mužů Kariatjeharimských, Kafirských a Berotských sedm set čtyřiceti a tři;
- 30 Mužů Ráma a Gabaa šest set dvaceti jeden;
- 31 Mužů Michmas sto dvaceti dva;
- 32 Mužů z Bethel a Hai sto dvaceti tři;
- 33 Mužů z Nébo druhého padesáte dva;
- 34 Synů Elama druhého tisíc, dvě stě padesát čtyři;

- 35 Synů Charimových tři sta dvaceti;
36 Synů Jerecho tři sta čtyřiceti pět;
37 Synů Lodových, Chadidových a Onových sedm set dvaceti jeden;
38 Synů Senaa tři tisíce, devět set a třiceti.
39 Kněží: Synů Jedaiášových z domu Jesua devět set sedmdesát tři;
40 Synů Immerových tisíc, padesát dva;
41 Synů Paschurových tisíc, dvě stě čtyřiceti sedm;
42 Synů Charimových tisíc a sedmnáct.
43 Levitů: Synů Jesua a Kadmiele, synů Hodevášových sedmdesát čtyři.
44 Zpěváků: Synů Azafových sto čtyřiceti osm.
45 Vrátných: Synů Sallumových, synů Aterových, synů Talmonových, synů Akkubových, synů Chatita, synů Sobai, sto třiceti osm.
46 Netinejských: Synů Zicha, synů Chasufa, synů Tabbaot,
47 Synů Keros, synů Sia, synů Fadon,
48 Synů Lebana, synů Chagaba, synů Salmai,
49 Synů Chanan, synů Giddel, synů Gachar,
50 Synů Reaia, synů Rezin, synů Nekoda,
51 Synů Gazam, synů Uza, synů Paseach,
52 Synů Besai, synů Meunim, synů Nefisesim,
53 Synů Bakbuk, synů Chakufa, synů Charchur,
54 Synů Bazlit, synů Mechida, synů Charsa,
55 Synů Barkos, synů Sisera, synů Tamach,
56 Synů Neziach, synů Chatifa,

57 Synů služebníků Šalomounových, synů Sotai, synů Soferet, synů Ferida,

58 Synů Jaala, synů Darkon, synů Giddel,

59 Synů Sefatiášových, synů Chattil, synů Pocheret Hazebaim, synů Amon,

60 Všech Netinejských a synů služebníků Šalomounových tři sta devadesát dva.

61 Tito také byli, kteříž vyšli z Telmelach a Telcharsa: Cherub, Addon a Immer. Ale nemohli prokázati rodu otců svých a semene svého, že by z Izraele byli.

62 Synů Delaiášových, synů Tobiášových, synů Nekodových šest set čtyřidceti dva.

63 A z kněží: Synové Chabaiášovi, synové Kózovi, synové Barzillai toho, kterýž pojav sobě z dcer Barzillai Galádského manželku, nazván jest jménem jejich.

64 Ti vyhledávali jeden každý zapsání o sobě, chtějíce prokázati rod svůj, ale nenašlo se. A protož zbaveni jsou kněžství.

65 A zapověděl jim Tirsata, aby nejedli z věcí svatosvatých, dokudž by nestál kněz s urim a tumim.

66 Všeho toho shromáždění pospolu čtyřidceti a dva tisíce, tři sta a šedesát,

67 Kromě služebníků jejich a děvek jejich, jichž bylo sedm tisíc, tři sta třidceti sedm. A mezi nimi bylo zpěváků a zpěvakyní dvě stě čtyřidceti pět.

68 Koní jejich sedm set třidceti šest, mezků jejich dvě stě čtyřidceti pět,

69 Velbloudů čtyři sta třidceti pět, oslů šest tisíc, sedm set a dvadceti.

⁷⁰ Tehdy někteří z knížat čeledí otcovských dávali ku potřebám. Tirsata dal na poklad tisíc drachem zlata, bání padesát, sukní kněžských pět set a třidceti.

⁷¹ Knižata také čeledí otcovských dali na poklad ku potřebám dvadceť tisíc drachem zlata, a stříbra liber dva tisíce a dvě stě.

⁷² Což pak dali jiní z lidu, bylo zlata dvadceť tisíc drachem, a stříbra dva tisíce liber, a sukní kněžských šedesát sedm.

⁷³ A tak osadili se kněží a Levítové, a vrátní i zpěváci, lid a Netinejští, i všecken Izrael v městech svých. I nastal měsíc sedmý, a synové Izraelští byli v městech svých.

8

¹ I shromáždil se všecken lid jednomyslně do ulice, kteráž jest proti bráně vodné, a řekli Ezdrášovi učiteli, aby přinesl knihu zákona Mojžíšova, kterýž vydal Hospodin lidu Izraelskému.

² Tedy přinesl Ezdráš kněz zákon před to shromáždění mužů i žen i všech, kteříž by rozumně poslouchati mohli, prvního dne měsíce sedmého.

³ I četl v něm na té ulici, kteráž jest proti bráně vodné, od jitra až do poledne, při přítomnosti mužů i žen, i kteřížkoli rozuměti mohli. A uši všeho lidu obráceny byly k knize zákona.

⁴ Stál pak Ezdráš učitel na kazatelnici dřevěné, kterouž byli udělali k té věci, a stál podlé něho Mattitiáš, Sema, Anaiáš, Uriáš, Helkiáš a Maaseiáš, po pravé ruce jeho, po levé pak

Pedaiáš, Misael, Malkiáš, Chasum, Chasbaddana, Zachariáš a Mesullam.

⁵ Otevřel tedy Ezdráš knihu před očima všeho lidu, (nebo výše stál než všecken lid). Kterouž jakž otevřel, povstal všecken lid.

⁶ I dobrořečil Ezdráš Hospodinu Bohu velikému, a všecken lid odpovídal: Amen, amen, pozdvihující rukou svých, a skloňující hlavy, poklonu učinili Hospodinu tváří k zemi.

⁷ Tak i Jesua, Báni, Serebiáš, Jamin, Akkub, Sabbetai, Hodiáš, Maaseiáš, Kelita, Azariáš, Jozabad, Chanan, Pelaiáš, a Levítové vyučovali lid zákonu. Lid pak byl na místě svém.

⁸ Nebo čtli v té knize v zákoně Božím srozumitelně, a vykládající smysl, vysvětlovali to, což čtli.

⁹ Potom řekl Nehemiáš, jinak Tirsata, a Ezdráš kněz, učitel, a Levítové, kteříž lid vyučovali, všemu lidu: Den tento posvěcený jest Hospodinu Bohu vašemu, nekvěltež, ani plačte. (Nebo plakal všecken lid, když slyšeli slova zákona.)

¹⁰ Ale jděte, řekl jim, a jezte tučné věci, a píte sladké, sdílejíce se s těmi, kteříž nemají nic připraveno. Den zajisté tento svatý jest Pánu našemu, protož nermuťtež se, nýbrž radost Hospodinova budiž síla vaše.

¹¹ A když tak Levítové pospokojili všeho lidu, mluvíce: Mlčte, nebo den svatý jest, a nermuťte se,

¹² Odšel všecken lid, aby jedli a pili, a aby se sdíleli. I veselili se velmi, proto že srozuměli slovům těm, kteráž jim v známost uvedli.

¹³ Potom nazejtří sešla se knížata čeledí otcov-

ských ze všeho lidu, kněží i Levítové k Ezdrášovi učiteli, aby vyrozuměli slovům zákona.

¹⁴ Našli pak napsáno v zákoně, že přikázal Hospodin skrze Mojžíše, aby bydlili synové Izraelští v stáncích na slavnost měsíce sedmého,

¹⁵ A aby dali prohlásiti a provolati po všech městech svých i v Jeruzalémě, řkouce: Vyjděte na hory, a přineste ratolestí olivových a ratolestí dříví borového, a ratolestí myrtových, i ratolestí palmových, a ratolestí dříví hustého, abyste nadělali stánků, tak jakž psáno jest.

¹⁶ Protož vyšed lid, přinesli a nadělali sobě stánků, jeden každý na střeše své, i v síních svých, i v síních domu Božího, i v ulici brány vodné, i v ulici brány Efraim.

¹⁷ A tak nadělali stánků všecko shromáždění těch, jenž se vrátili z zajetí, a bydlili v nich, (ačkoli nečinili tak synové Izraelští ode dnů Jozue syna Nun, až do dne toho). I byla radost velmi veliká.

¹⁸ Èetl pak v knize zákona Božího na každý den, od prvního dne až do posledního, a drželi slavnost za sedm dní. Osmého pak dne byl svátek podlé obyčeje.

9

¹ Potom dvadcatého čtvrtého dne téhož měsíce shromáždili se synové Izraelští, a postíce se v žíních, posypali se prstí,

² (Oddělilo se pak bylo símě Izraelské ode všech cizozemců), a stojíce, vyznávali hříchy své i nepravosti otců svých.

³ I stáli na místech svých, a čtli v knize zákona Hospodina Boha svého čtyřikrát za den, a čtyřikrát vyznávali a klaněli se Hospodinu Bohu svému.

⁴ Za tím vystoupivše na výstupek Levítský Jesua a Báni, Kadmiel, Sebaniáš, Bunni, Serebiáš, Báni a Chenani, volali hlasem velikým k Hospodinu Bohu svému.

⁵ A řekli Levítové ti, Jesua, Kadmiel, Báni, Chasabniáš, Serebiáš, Hodiáš, Sebaniáš a Petachiáš: Vstaňte, dobrořečte Hospodinu Bohu svému, od věků až na věky, a ať dobrořečí slavnému jménu jeho, a vyššímu nad každé dobrořečení i chválu.

⁶ Ty jsi, Hospodine, sám ten jediný, ty jsi učinil nebesa, nebesa nebes i všecko vojsko jejich, zemi i všecko, což jest na ní, moře i všecko, což jest v nich, obživuješ také všecko, ano i vojska nebeská před tebou se sklánějí.

⁷ Ty jsi, Hospodine, Bůh ten, kterýž jsi vyvolil Abrama, a vyvedl jej z Ur Kaldejských, a dal jsi jemu jméno Abraham.

⁸ A našel jsi srdce jeho věrné před sebou, a učinil jsi s ním smlouvu, že dáš zemi Kananejského, Hetejského, Amorejského, Ferezejského, Jebuzejského a Gergezejského, že dáš ji semeni jeho, a naplnils slova svá, nebo spravedlivý jsi ty.

⁹ Popatřil jsi zajisté na trápení otců našich v Egyptě, a křik jejich vyslyšel jsi při moři Rudém.

¹⁰ A ukazovals znamení a zázraky na Faraonovi i na všech služebnících jeho, i na všem lidu země jeho; nebo věděl jsi, že jsou

pychu provodili nad nimi. Ěímž jsi dobyl sobě jména, jakž se to podnes vidí.

¹¹ Nadto i moře jsi před nimi rozdělil, tak že přešli prostředkem moře po suše, a ty, jenž je stihali, uvrhl jsi do hlubin, jako kámen do vody veliké.

¹² A sloupem oblakovým vodils je ve dne, a sloupem ohnivým v noci, osvěcuje jim cestu, kudy by jíti měli.

¹³ Potom jsi sstoupil na horu Sinai, a mluvil jsi s nimi s nebe, a vydal jsi jim soudy přímé a zákony pravé, ustanovení a přikázání dobrá.

¹⁴ Též i sobotu svou svatou známou jsi jim učinil, a přikázání, ustanovení i zákon vydals jim skrze Mojžíše, služebníka svého.

¹⁵ Také i chléb s nebe dal jsi jim v hladu jejich, a vodu z skály vyvedl jsi jim v žízni jejich, a rozkázal jsi jim, aby šli a dědičně vládli zemí, kterouž jsi zdvihna ruku svou, přísáhl dáti jim.

¹⁶ Oni pak a otcové naši pyšně sobě počínali, a zatvrdivše šíji svou, neposlušali přikázání tvých.

¹⁷ Nýbrž hned nechtěli slyšeti, aniž se rozpomenuli na divné činy tvé, kteréž jsi působil při nich, a zatvrdivše šíji svou, ustavovali sobě vůdce, chtějíce se navrátiti k porobení svému z zarputilosti své. Ty však, Bože, snadný k odpuštění, milostivý a lítostivý, dlouho shovívající a hojný v milosrdenství, neopustils jich.

¹⁸ Ano i tehdáž, když sobě udělali tele slité a řekli: Tito jsou bohové tvoji, kteříž tě vyvedli z

Egypta, a dopustili se velikého rouhání.

¹⁹ Ty však pro svá mnohá slitování neopustil jsi jich na poušti. Sloup oblakový neodcházel od nich ve dne, veda je po cestě, ani sloup ohnivý v noci, osvěcuje je a cestu, po níž jíti měli.

²⁰ Nadto Ducha svého dobrého dal jsi k vyučování jich, manny své také neodjals od úst jejich, a vodu dal jsi jim v žízni jejich.

²¹ A tak za čtyřiceti let krmil jsi je na poušti. V ničemž nedostatku neměli, oděv jejich nezvetšel, a nohy jejich se neodhnetly.

²² Potom dal jsi jim království a národy, kteréž jsi rozehnal do koutů, tak že dědičně obdrželi zemi Seonovu, a zemi krále Ezebon, i zemi Oga krále Bázan.

²³ Syny pak jejich rozmnožil jsi jako hvězdy nebeské, a uvedl jsi je do země, o kteréž jsi byl řekl otcům jejich, že do ní vejdou, aby jí vládli.

²⁴ Nebo všedše synové, dědičně obdrželi zemi tu, když jsi snížil před nimi obyvatele té země Kananejské, a dals je v ruku jejich, i krále jejich, i národy té země, aby s nimi nakládali podle vůle své.

²⁵ A tak vzali města hrazená i pole úrodná, a dědičně ujali domy plné všeho dobrého, studnice vykopané, vinice a olivoví, i stromoví ovoce nesoucí velmi mnohé. I jedli, a nasycení jsouce, vytyli, a v dobrodiní tvém hojném rozkoší oplývali.

²⁶ Když pak popouzejíce tě, zprotivili se tobě, zavrhše zákon tvůj za hřbet svůj, a proroky tvé zmordovali, kteříž jim osvědčovali, aby je

obrátili k tobě, a dopouštěli se velikého rouhání,

²⁷ Dával jsi je v ruku nepřátel jejich, kteříž je ssužovali. A když v čas ssoužení svého volali k tobě, tys je s nebe vyslychal, a podlé mnohých slitování svých dával jsi jim vysvoboditele, kteříž je vysvobozovali z ruky nepřátel jejich.

²⁸ Mezitím, jakž jen oddechnutí měli, zase znovu činili zlé před tebou, a protož pouštěl jsi je v ruku nepřátel jejich, aby panovali nad nimi. Když se pak opět obrátili, a křičeli k tobě, tys je s nebe vyslychal a vysvobozoval podlé slitování svých po mnohé časy.

²⁹ A napomínals jich, abys je obrátil k zákonu svému, ale oni pyšně sobě počínali, a neposlouchali přikázání tvých, a proti soudům tvým hřešili, v nichžto, činil-li by je člověk, byl by živ. Nýbrž plece svého uchylující, šíji svou zatvrzovali, a neposlouchali.

³⁰ A však shovával jsi jim po mnohá léta, osvědčuje jim duchem svým skrze proroky své, a když neposlouchali, dal jsi je v ruku národům zemí.

³¹ Ale pro slitování svá mnohá nedals jim do konce zahynouti, aniž jsi jich opustil, proto že jsi Bůh milostivý a lítostivý.

³² Nyní tedy, ó Bože náš, silný, veliký, mocný a hrozný, kterýž ostříháš smlouvy a milosrdenství, nechť to není u tebe za málo, že ty všechny těžkosti na nás přišly, na krále naše, knížata naše, kněží naše, proroky naše i na otce naše, a na všecken lid tvůj, hned ode dnů králů Assyrských, až do tohoto dne,

³³ Ačkoli ty jsi spravedlivý ve všech těch věcech, kteréž přišly na nás. Nebo jsi spravedlivě to učinil, ale my jsme bezbožně činili.

³⁴ I králové naši, knížata naše, kněží naši i otcové naši neplnili zákona tvého, aniž šetřili přikázání tvých a svědectví tvých, jimiž se jim osvědčoval.

³⁵ Nebo oni v království svém a v dobrodiní tvém hojném, kteréž jsi jim ukazoval, a v zemi široké a úrodné, kterouž jsi jim dal, nesloužili tobě, aniž se odvrátili od činů svých zlých.

³⁶ Aj, my jsme dnes manové, a to v zemi, kterouž jsi dal otcům našim, aby jedli ovoce její a dobré věci její, aj, jsme v ní manové.

³⁷ Jižť úrody své vydává v hojnosti králům, kteréž jsi postavil nad námi pro hříchy naše, a oniť i nad těly našimi se potřásají, i nad hovady našimi podle vůle své, tak že jsme u veliké úzkosti.

³⁸ Se vším však tím činíme smlouvu nepohnutelnou, i zapisujeme, kteréž potvrzují knížata naše, Levítové naši, i kněží naši.

10

¹ Kteríž pak potvrzovali, byli tito: Nehemiáš Tirsata, syn Chachaliášův, a Sedechiáš,

² Saraiáš, Azariáš, Jeremiáš,

³ Paschur, Amariáš, Malkiáš,

⁴ Chattus, Sebaniáš, Malluch,

⁵ Charim, Meremot, Abdiáš,

⁶ Daniel, Ginneton, Báruch,

⁷ Mesullam, Abiáš, Miamin,

⁸ Maaseiáš, Bilkai, Semaiáš. To kněží.

⁹ Levítové pak: Jesua syn Azaniášův, Binnui z synů Chenadad, Kadmiel.

¹⁰ Bratří pak jejich: Sebaniáš, Hodiáš, Kelita, Pelaiáš, Chanan,

¹¹ Mícha, Rechob, Chasabiáš,

¹² Zakur, Serebiáš, Sebaniáš,

¹³ Hodiáš, Báni, Beninu.

¹⁴ Přední z lidu: Paros, Pachat Moáb, Elam, Zattu, Báni,

¹⁵ Bunni, Azgad, Bebai,

¹⁶ Adoniáš, Bigvai, Adin,

¹⁷ Ater, Ezechiáš, Azur,

¹⁸ Hodiáš, Chasum, Bezai,

¹⁹ Charif, Anatot, Nebai,

²⁰ Magpias, Mesullam, Chezir,

²¹ Mesezabel, Sádoch, Jaddua,

²² Pelatiáš, Chanan, Anaiáš,

²³ Ozeáš, Chananiáš, Chasub,

²⁴ Loches, Pilcha, Sobek,

²⁵ Rechum, Chasabna, Maaseiáš,

²⁶ Achiáš, Chanan, Anan,

²⁷ Malluch, Charim, Baana.

²⁸ Tak i jiní z lidu, kněží, Levítů, vrátných, zpěváků, Netinejských i všickni, kteříž se oddělili od národů zemí k zákonu Božímu, ženy jejich, synové jejich i dcery jejich, každý umělý a rozumný,

²⁹ Chopivše se téhož s bratřími svými a těmi, kteříž byli přednější, přistupovali, prokletím a přísahou se zavazující: Že budeme choditi v zákoně Božím, kterýž vydán jest skrze Mojžíše služebníka Božího, a ostříhati i plniti všecka

příkázání Hospodina Pána našeho, i soudy jeho, i ustanovení jeho;

³⁰ Také že nebudeme dávatí dcer svých národům zemí, ani dcer jejich bráti synům svým,

³¹ Ani od cizozemců, kteříž by nám přinášeli jaké koupě a jakékoli potravu v den sobotní na prodej, přijímati v sobotu aneb v sváteční den, a že necháme rolí sedmého léta, i všelikého dobývání dluhu.

³² I to nařídili jsme mezi sebou, abychom dávali třetí díl lotu na každý rok k službě domu Boha našeho,

³³ Na chleby zpořádání, i obět ustavičnou, i na zápal ustavičný k sobotám, novměsícům a slavnostem, i na věci svaté, i oběti za hříchy k očištění Izraele, i na všecko přisluhování domu Boha našeho.

³⁴ Metali jsme i losy s strany kněží, Levitů i lidu, příčinou dříví nošení, aby ho dodávali do domu Boha našeho, čeledem otců našich časy vyměřenými, rok po roku, aby hořelo na oltáři Hospodina Boha našeho, jakž psáno jest v zákoně.

³⁵ Také, že chceme přinášeti prvotiny země své, i prvotiny všelikého ovoce každého stromu, rok po roku do domu Hospodinova.

³⁶ K tomu i prvorozené syny své, i hovádka svá, (jakož psáno jest v zákoně), i prvorozené z skotů i bravů svých, že přinášeti budeme do domu Boha svého, kněžím přisluhujícím v domě Boha našeho.

³⁷ A prvotiny těsta svého i obětí svých, i ovoce

všelijakého stromu, mstu i oleje nového, aby přinášeli kněžím do pokojů domu Boha našeho, a desátky země naší Levítům. A Levítové desátky ty vybíráti budou po všech městech, v nichž pracovati budeme.

³⁸ Bude pak při tom kněz, syn Aronův, s Levíty, když Levítové ty desátky vyberou, a Levítové sami vnesou desátek z desátků do domu Boha našeho, do pokojů v domě skladu.

³⁹ Nebo do těch pokojů donášeti budou synové Izraelští i synové Lévi oběti obilé, mstu a oleje nového, (kdež jsou nádoby svatyně), i kněží přísluhující, vrátní i zpěváci, abychom neopouštěli domu Boha svého.

11

¹ I přebývala knížata lidu v Jeruzalémě. Jiný pak lid metali losy, aby vzali desátého člověka k bydlení v Jeruzalémě městě svatém, ale devět dílů v jiných městech,

² Ačkoli dobrořečil lid všechněm mužům těm, kteříž se sami dobrovolně podali k bydlení v Jeruzalémě.

³ A tito jsou přednější té krajiny, kteříž se osadili v Jeruzalémě. (V jiných pak městech Judských bydlili jeden každý v vládařství svém, po městech svých, lid Izraelský, kněží a Levítové, i Netinejští, též i synové služebníků Šalomounových.)

⁴ A tak v Jeruzalémě bydlili někteří z synů Judových i z synů Beniaminových. Z Judových: Ataiáš syn Uziáše, syna Zachariášova,

syna Amariášova, syna Sefatiášova, syna Mahalaleelova z synů Fáresových.

⁵ Též Maaseiáš syn Bárucha, syna Kolchozy, syna Chazaiášova, syna Adaiášova, syna Joiaribova, syna Zachariášova, syna Silonského.

⁶ Všech synů Fáresových, bydlících v Jeruzalémě, čtyři sta šedesáte osm, mužů udatných.

⁷ Synové Beniaminovi tito: Sallu syn Mesulama, syna Joedova, syna Pedaiášova, syna Kolaiášova, syna Maaseiášova, syna Itielova, syna Izaiášova.

⁸ A po něm Gabai, Sallai. Všech devět set dvaceti osm.

⁹ Joel pak syn Zichri byl jim představen, a Juda syn Senua nad městem druhý po něm.

¹⁰ Z kněží: Jedaiáš syn Joiaribův a Jachin.

¹¹ Saraiáš syn Helkiáše, syna Mesullamova, syna Sadochova, syna Meraiotova, syna Achitobova, přední v domě Božím.

¹² Bratří pak jejich, přísluhujících v tom domě, osm set dvaceti dva. A Adaiáš syn Jerochama, syna Pelaliášova, syna Amzi, syna Zachariášova, syna Paschurova, syna Malkiášova,

¹³ A bratří jeho, knížat čeledí otcovských, dvě stě čtyřiceti dva. A Amassai syn Azarele, syna Achzai, syna Mesillemotova, syna Immerova.

¹⁴ Bratří pak jejich, mužů udatných, sto dvaceti osm, jimž představen byl Zabdiel syn Gedolimův.

¹⁵ Z Levitů tito: Semaiáš syn Chasuby, syna Azrikamova, syna Chasabiášova, syna Bunni.

16 A Sabbetai s Jozabadem byli nad dílem při domě Božím vně, z předních Levitů.

17 A Mataniáš syn Míchy, syna Zabdi, syna Azafova, přední, začínal chvály a modlitbu. A Bakbukiáš druhý z bratří jeho, a Abda syn Sammua, syna Galalova, syna Jedutunova.

18 Všech Levitů v městě svatém dvě stě osmdesát a čtyři.

19 Z vrátných: Akkub, Talmon a bratří jejich, strážní u bran, sto sedmdesát a dva.

20 Ostatek pak lidu Izraelského, kněží a Levitů, bydlili ve všech městech Judských, jeden každý v dědictví svém.

21 Ale Netinejší bydlili v Ofel, Zicha pak a Gispa byli představeni Netinejským.

22 Představený pak Levitům v Jeruzalémě byl Uzi syn Báni, syna Chasabiášova, syna Mataniášova, syna Míchova z synů Azafových, jenž byli zpěváci při službě domu Božího.

23 Nebo poručení královské bylo o nich, a stálé odměření pro zpěváky na každý den.

24 A Petachiáš syn Mesezabelův, z synů Záry syna Judova, místo královské držící v každém jednání k lidu.

25 Ve všech pak s poli jejich, z synů Judových bydlili v Kariatarbe a v vesnicích jeho, v Dibon a vesnicích jeho, v Jekabsael i ve všech jeho,

26 A v Jesua, v Molada, v Betfelet,

27 A v Azarsual, v Bersabé i v vesnicích jeho.

28 A v Sicelechu, v Mechona, i v vesnicích jeho,

29 V Enremmon, v Zaraha, v Jarmut,

30 V Zanoé, v Adulam i ve všech jeho, v Lachis s

poli jeho, v Azeka a vesnicích jeho. A tak bydlili od Bersabé až do Gehinnom.

³¹ Synové pak Beniaminovi z Gabaa v Michmas, v Aia, v Bethel i v vesnicích jeho,

³² V Anatot, v Nobe, v Anania,

³³ V Azor, v Ráma, v Gittaim,

³⁴ V Chadid, v Seboim, v Neballat,

³⁵ V Lod, v Ono a v údolí řemeslníků.

³⁶ Z Levítů pak někteří bydlili v dílích Judských a Beniaminských.

12

¹ Tito pak jsou kněží a Levítové, kteříž se byli navrátili s Zorobábelem synem Salatielovým, a s Jesua: Saraiáš, Jeremiáš, Ezdráš,

² Amariáš, Malluch, Chattus,

³ Sechaniáš, Rechum, Meremot,

⁴ Iddo, Ginnetoi, Abiáš,

⁵ Miamin, Maadiáš, Bilga,

⁶ Semaiáš, Joiarib, Jedaiáš,

⁷ Sallu, Amok, Helkiáš, Jedaiáš. Ti byli přednější z kněží a bratří svých za času Jesua.

⁸ Levítové pak: Jesua, Binnui, Kadmiel, Serebiáš, Juda; Mattaniáš, postavený nad zpěvy chvalitebnými s bratřími svými.

⁹ A Bakbukiáš a Unni, bratří jejich, byli naproti nim v pořádcích svých.

¹⁰ Jesua pak zplodil Joiakima, a Joiakim zplodil Eliasiba, Eliasib pak zplodil Joiadu.

¹¹ A Joiada zplodil Jonatana, Jonatan pak zplodil Jaddua.

¹² Za času pak Joiakima byli přední kněží z čeledí otcovských: Z Saraiášovy Meraiáš, z Jeremiášovy Chananiáš,

¹³ Z Ezdrášovy Mesullam, z Amariášovy Jochanan,

¹⁴ Z Melichovy Jonatan, z Sebaniášovy Jozef,

¹⁵ Z Charimovy Adna, z Meraiotovy Chelkai,

¹⁶ Z Iddovy Zachariáš, z Ginnetonovy Mesullam,

¹⁷ Z Abiášovy Zichri, z Miniaminovy a z Moadiášovy Piltai,

¹⁸ Z Bilgovy Sammua, z Semaiášovy Jonatan,

¹⁹ Z Joiaribovy Mattenai, z Jedaiášovy Uzi,

²⁰ Z Sallaiovy Kallai, z Amokovy Heber,

²¹ Z Helkiášovy Chasabiáš, z Jedaiášovy Natanael.

²² Levítové pak přednější z čeledí otcovských za dnů Eliasiba, Joiady, Jochanana a Jaddua, zapsáni jsou až do kralování Daria Perského.

²³ Synové, pravím, Léví, přední v čeledech otcovských, zapsáni jsou v knize Paralipomenon, až do času Jochanana syna Eliasibova.

²⁴ Potom přední Levítové: Chasabiáš, Serebiáš, a Jesua syn Kadmielův, a bratří jejich naproti nim k chválení a oslavování Boha, podle nařízení Davida muže Božího, třída proti třídě.

²⁵ Mataniáš, Bakbukiáš, Abdiáš, Mesullam, Talmon, Akkub, držící stráž vrátných při domu pokladů u bran.

²⁶ Ti byli za času Joiakima, syna Jesua, syna Jozadakova, a za času Nehemiáše vůdce, a Ezdráše kněze a učitele.

²⁷ Ku posvěcování pak zdi Jeruzalémských shlédávali Levíty ze všech míst jejích, aby je přivedli do Jeruzaléma, aby vykonali posvěcení a veselí, a to s oslavováním a zpěvy, cymbály, loutnami a harfami.

²⁸ Protož shromáždění jsou synové zpěváků, i z rovin okolo Jeruzaléma, i ze vsí Netofatských,

²⁹ Též z domu Galgal, a z polí Gaba i Azmavet; nebo vsi stavěli sobě zpěváci okolo Jeruzaléma.

³⁰ A očistivše se kněží a Levítové, očistili také lid, brány i zed.

³¹ Za tím rozkázal jsem vstoupiti knížatům Judským na zed, a postavil jsem dva houfy veliké oslavujících, z nichž jedni šli na pravo, od horní strany zdi k bráně hnojné.

³² A za těmi šel Hosaiáš a polovice knížat Judských,

³³ Též Azariáš, Ezdráš, a Mesullam,

³⁴ Juda, Beniamin, Semaiáš a Jeremiáš.

³⁵ Potom za syny kněžskými s trubami Zachariáš syn Jonatana, syna Semaiášova, syna Mattaniášova, syna Michaiášova, syna Zakurova, syna Azafova.

³⁶ A bratří jeho: Semaiáš, Azarel, Milalai, Gilalai, Maai, Natanael a Juda, Chanani s nástroji hudebnými Davida muže Božího, Ezdráš pak učitel před nimi.

³⁷ Potom k bráně u studnice, kteráž naproti nim byla, vstupovali po stupních města Davida, kudy se chodí na zed, a ode zdi při domě Davidově, až k bráně vodné k východu.

³⁸ Houf pak druhý oslavujících bral se naproti oněmno, a já za nimi, a polovice lidu po zdi od

věže Tannurim až ke zdi široké,

³⁹ A od brány Efraim k bráně staré, a k bráně rybné, a věži Chananeel, a věži Mea, až k bráně bravné. I zastavili se v bráně strážě.

⁴⁰ Potom zastavili se oba houfové oslavujících v domě Božím, i já, a polovice knížat se mnou.

⁴¹ Ano i kněží: Eliakim, Maaseiáš, Miniamin, Michaiáš, Elioenai, Zachariáš, Chananiáš, s trubami,

⁴² A Maaseiáš, Semaiáš, Eleazar, Uzi, Jochanan, Malkiáš, Elam a Ezer. Zpěváci pak zvučně zpívali s Izrachiášem představeným svým.

⁴³ Obětovali také v ten den oběti veliké, a veselili se; nebo Bůh obveselil je veselím velikým. Ano i ženy a děti veselily se, tak že bylo slyšáno veselí Jeruzaléma opodál.

⁴⁴ Mezi tím zřízení jsou v ten den muži nad komorami k pokladům a k obětem, i k prvotinám a k desátkům, aby shromažďovali do nich s polí městských díly, zákonem vyměřené kněžím a Levítům; nebo veselil se Juda z kněží a Levítů přístojících,

⁴⁵ Kteríž držeti měli stráž Boha svého, a stráž očišťování, a zpěváků i vrátných, podlé nařízení Davidova a Šalomouna syna jeho.

⁴⁶ Nebo za času Davidova a Azafova od starodávna přední zpěváci k zpívání, chválení a oslavování Boha stáli před ním.

⁴⁷ Pročež všecken Izrael za dnů Zorobábele a za času Nehemiáše dávali díly pro zpěváky a vrátné, na každý den stálé odměření, a odvodili je Levítům, Levítové pak dávali synům Aronovým.

13

¹ V ten den čteno jest v knize Mojžíšově, tak že lid slyšeti mohl. I nalezeno v ní napsáno, že nemá vjíti Ammonitský a Moábský do shromáždění Božího až na věky,

² Proto že nevyšli proti synům Izraelským s chlebem a s vodou, ale najali ze mzdy proti nim Baláma, aby jim zlořečil, ačkoli obrátil Bůh náš to zlořečení v požehnání.

³ Stalo se pak, když slyšeli zákon, že odmísili všecky přimíšené od Izraele.

⁴ Ale před tím Eliasib kněz, správce komory domu Boha našeho, spříznil se s Tobiášem.

⁵ Kterémuž udělal pokoj veliký, kdež první skládali dary, kadidlo a nádoby, a desátky z obilí, mstu a oleje nového, nařizené Levítům a zpěvákům i vrátným, též i obět kněžím.

⁶ Ale když se to vše dalo, nebyl jsem v Jeruzalémě. Nebo léta třicátého druhého Artaxerxa krále Babylonského přišel jsem k králi, a po přeběhnutí let, vyžádán jsem na králi.

⁷ Když jsem pak přišel do Jeruzaléma, srozuměl jsem tomu zlému, co učinil Eliasib pro Tobiáše, udělav mu pokoj v síních domu Božího.

⁸ Což mi se velmi nelíbilo. Protož vyházal jsem všecko nádobí domu Tobiášova ven z toho pokoje.

⁹ A rozkázal jsem očistiti ty pokoje. I vnesl jsem tam zase nádoby domu Božího, dary a kadidlo.

¹⁰ Potom dověděl se, že dílové Levítům nebyli dáváni, a že rozběhli se jeden každý na svou roli,

Levítové i zpěváci vedoucí práci,

¹¹ Protož domlouval jsem se na starší, řka: Proč jest opuštěn dům Boží? A shromáždív je, postavil jsem je na místě jejich.

¹² A všecken Juda přinášeli desátky obilé, mstu a oleje nového do skladů.

¹³ A ustanovil jsem úředníky nad sklady: Selemiáše kněze, a Sádocha učitele, a Pedaiáše z Levítů, přidav k nim Chanana syna Zakurova, syna Mattaniášova; nebo za věrné jmíni byli. A tí měli rozdělovati bratřím svým.

¹⁴ Budiž pamětliv na mne, Bože můj, pro to, a nevyhlazuj dobrodiní mých, kteráž jsem prokázal k domu Boha svého i k službám jeho.

¹⁵ V těch dnech viděl jsem v Judstvu, ani tlačí presem v sobotu, a přinášejí snopy, kteráž nakládali na osly, též víno, hrozny, fíky i všeliká břemena, a snášejí v den sobotní do Jeruzaléma. I domlouval jsem jim v ten den, když prodávali potravu.

¹⁶ Tyrští také, kteříž bydlili v něm, nosili ryby i všelijaké koupě, a prodávali v sobotu synům Juda, a to v Jeruzalémě.

¹⁷ Protož jsem domlouval starším Judským, a řekl jsem jim: Jaká jest to nepravost, kterouž činíte, poškvřňující dne sobotního?

¹⁸ Zdaliž jsou tak nečinili otcové vaši? Pročež Bůh náš přivedl na nás všechno toto zlé, i na toto město, a vy přidáváte hněvivosti na Izraele, poškvřňující soboty.

¹⁹ Když tedy byly v stínu brány Jeruzalémské před sobotou, rozkázal jsem zavřítí brány, a

rozkázal jsem, aby jich neotvírali až po sobotě. K tomu i z služebníků svých některé postavil jsem v bráně, aby náklad nebyl vezen do města v sobotu.

²⁰ Protož zůstali kupci a prodavači všelijakých věcí prodajných vně před Jeruzalémem, jednou i podruhé.

²¹ I osvědčil jsem se jim, řka jim: Proč zůstáváte přes noc naproti zdi? Učiníte-li to více, vztáhnu ruku na vás. Od té chvíle nepřicházeli v sobotu.

²² Rozkázal jsem pak Levítům, aby se očistili, a přijdouce, ostříhali bran, a světili den sobotní. Také i v tom pamatuj na mne, Bože můj, a buď mi milostiv podlé množství milosrdenství svého.

²³ V těch dnech spatřil jsem také Židy, kteříž byli pojali ženy Azotské, Ammonitské a Moábské,

²⁴ An synové jejich mluvili od polu Azotsky, a neuměli mluvíti Židovsky, ale podlé jazyku každého toho lidu.

²⁵ Protož domlouval jsem jim, a zlořečil jsem jim, a některé z nich bil jsem a rval, přísahou je zavazuje skrze Boha, řka: Budete-li dávatí dcery své synům jejich, aneb bráti dcery jejich synům svým neb sobě, zlořečení budete.

²⁶ Zdaliž tím nezhřešil Šalomoun král Izraelský? Ješto ve mnohých národech nebylo krále jemu podobného, kterýž byl milý Bohu svému, tak že ustanovil jej Bůh králem nade vším Izraelem, však i toho k hříchu přivedly ženy cizozemky.

²⁷ A vám zdali povolíme, abyste se dopouštěli všeho toho zlého velikého, a přestupovali proti Bohu svému, pojímajíce ženy cizozemky?

²⁸ Z synů pak Joiady syna Eliasiba, kněze nejvyššího, jeden byl zeť Sanballata Choronského, kteréhož jsem zahnal od sebe.

²⁹ Budiž pamětliv na to, Bože můj, proti těm, kteříž poškvřňují kněžství, a smlouvy kněžské i Levítské.

³⁰ Protož jsem je vyčistil od všelikého cizozemce, a ustanovil jsem zase třídy kněžím a Levítům, jednomu každému v práci jeho,

³¹ I nošení dříví k obětem časy uloženými, též i prvotin. Budiž pamětliv na mne, Bože můj, k mému dobrému.

Bible Kralická 1613
The Holy Bible in the Czech language from the last
Kralická edition of 1613.

Public Domain

Language: český (Czech)

Translation by: Jan Blahoslav et al

Bible Kralická: Bible svatá aneb všechna písmata Starého i Nového zákona podle posledního vydání Kralického z roku 1613. První český překlad z originálních jazyků kladoucí důraz na liturgické užití a vroucí zbožnost. NZ přeložil Jan Blahoslav 1564. Pro překlad SZ byla vytvořena zvláštní rada nejvzdělanějších odborníků, vzdělaných na předních evropských evangelických universitách, které tehdy Jednota bratrská měla. Jejich překlad vyšel v pěti dílech v letech 1579-1593 (6. díl byl Blahoslavův překlad NZ). V r. 1613 vyšlo souhrnné vydání v jednom. Bratři vytvořili mistrné dílo, vrchol překladatelského úsilí slovanských národů. Bible Kralická měla navíc nemalý podíl na zachování českého jazyka v době pobělohorské a po staletí též tvořila most mezi Čechy a Slováky.

This PUBLIC DOMAIN (not copyrighted) Bible translation is brought to you courtesy of eBible.org.

2023-10-20

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 18 Apr 2025 from source files dated 13 Dec 2023

d45ad03c-27cb-54be-b262-104c0dae0900